

La humanitat

Any II : Núm. 146
Barcelona, 28 d'abril de 1932

Redacció i Administració, Pelayo, 56, segon : Telèfon 16407 i 16408
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 1518

Fundador: LLUIS COMPANYS

Una de les principals fonts de l'economia catalana és l'Agricultura

La tasca important que porta a cap el Consell d'Agricultura de la Generalitat

Després de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya a les Corts Constituents de la República Espanyola, no hi ha dubte que per a l'economia catalana les qüestions d'agricultura, ramaderia i boscos assoliran un paper cabdal.

Francesc Macià, des de l'exili abans, ara, des del Departament d'Agricultura del Consell de Govern de la Generalitat de Catalunya, que es va reservar, ha portat i porta a cap importants estudis i assaigs encaminats a l'aprofitament de les nombroses riqueses naturals que conté la nostra terra.

Ha vist l'illustre President que el floriment de la indústria i el comerç de Catalunya, conseqüència lògica de les nostres característiques racials, s'han traduït per un gran augment en la nostra població que ha fet necessària la importació d'elements com blat i bestiar, bàsics en la alimentació dels homes, a causa dels rendiments insuficients de la nostra agricultura i de la nostra ramaderia.

També s'ha fet càrrec el President Macià que no és possible augmentar la superfície total conreada; però sí ho és intensificar el rendiment absolut per hectària de conreu. A aquest fi creà el Consell d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, en el qual aplega tots els homes de la nostra terra que s'interessen per aquesta important branca de la nostra economia que volguessin, deixant de banda llurs partidismes, coadjuvar a l'obra del desenvolupament de la nostra agricultura.

El Consell d'Agricultura, Ramaderia i Boscos, tal com ja indica el seu nom, està format per tres seccions: la d'agricultura, la de ramaderia i la de boscos o qüestions forestals. Ocupa la presidència de l'esmentat Consell el senyor Macià i, com a vice-president, el senyor Pere Mies Codina. Representants de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, de la Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya, de la Unió de Vinaters, de la de Rabassaires, Cooperativa Llietana de Pallars, Federació Catalana de Col·legis de Veterinaris, Sindicat Agrícola Forestal, Federació Agrícola Catalano-Balear, Enginyers Agrònoms i altres persones enteses completen l'esmentat Consell.

La Secció d'Agricultura està formada pels senyors: Josep Mestres Miquel, Pere Girona Trius, Antoni Almirall, August Matons, Faustí Simó Amorós, Trinitat Catasús, Albert Talavera, Francesc Riera i Francesc Santacana. La de Ramaderia pels senyors: Pere Mies, Pere Coll Llac, Magí Alfonso, M. Rossell i Vilà, Antoni Morelló i Angel Sabatés. La de Boscos pels senyors: Francesc Farreres, Jesús M. Irujo, Joan Mataró i Jaume de Riba.

Com sigui que la tasca que porta a cap aquest Consell és molt impor-

tant i encara ho és molt més el que s'ha proposat dur a terme, tenint en compte les múltiples ocupacions que pesen avui dia damunt el President de Catalunya, ens hem adreçat al secretari del Departament d'Agricultura i president de la Ponència Forestal del Consell de Ramaderia, Agricultura i Boscos, senyor Farreres i Duran, per tal de fer-li algunes preguntes relacionades amb l'obra portada a cap i amb els propòsits per a l'esdevenidor amb què compta aquest importantíssim Departament que tantes activitats ha desenvolupat fins ara.

Amablement, el senyor Farreres i Duran, ha contestat les nostres preguntes i ens ha fet una detallada explicació de les tasques portades a terme, sota el guiatge de Francesc Macià, pel Consell d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya.

—Una vegada fundat el Consell d'Agricultura—ens ha dit—la primera preocupació dels que ocupaven càrrecs en ell fou la de retornar a l'Escola d'Agricultura l'orientació que li havia donat la vella Mancomunitat, reposant en els seus llocs tots els professors que en foren trets per la Dictadura. Es concedí també una pensió a les vídues dels professors Vilari i Nubiola, traspassats durant el Govern Primo de Rivera, pensió equivalent a l'import d'una de les beques creades a la Granja Agrícola de Caldes, per atendre a l'educació de llurs fills.

Seguidament s'han organitzat els ensenyaments a la Granja de Caldes i s'han creat 16 beques per a fills de pagesos de condició humil, igualant-los en el tracte interior de l'esmentada fundació al que gaudeixen els altres alumnes de més enlairada posició econòmica que hi assisteixen.

—En el que fa referència a la qüestió forestal—ens ha contestat—, que és d'una importància cabdal, s'han dut a terme diverses obres de positiu efecte. Recordo en aquest moment un Concurs celebrat entre les parcel·les de terra tipus de repoblació forestal com a resultat del qual foren plantats a Moja (Vilafranca) uns 90.000 pins en unes trenta hectàries de terreny que fins avui havia estat vergonyosament incult i sense que produís el més mínim malgrat d'ésser d'unes condicions excel·lents per al fi a que se l'ha destinat. Hi ha en curs de plantació diversos boscos a Cardó, Tortosa, Castellgalí i en altres indrets de Catalunya.

—El més interessant d'això que us conto somerament, car seria impossible publicar en el vostre diari una relació quelcom detallada de la nostra obra, és que amb el mateix presupost que tenia la desapareguda Di-

putació Provincial hem portat a terme aquesta gran obra de repoblació forestal i que us aniré explicant.

—L'ambició dels propietaris de boscos havia iniciat una tala desmesurada d'arbres que hauria produït una despoblació rural i una misèria agrícola lamentable. Nosaltres intervinguérem en diversos casos, especialment en els boscos de Can Tarrés de La Garriga, Valldiara, Sant Julià de Sardanyola, Vilada, Serchs, Castell de la Nui, Castell de l'Areny i altres i aconseguírem que s'observés una mesura més racional en el que fa referència a tallar pins, oliveres i altres arbres.

Molt més us podria encara dir de la qüestió forestal a Catalunya, però tenint en compte l'extensió que prendria la nostra conversa, parlarem, si us plau, de la part d'Agricultura.

En Agricultura—segui dient el nostre interlocutor—s'ha portat a cap també una tasca important. Hem creat el que jo en dic una democràcia agrícola, és a dir, hem procurat orientar els pagesos en dos sentits. El primer en què no abandonin els camps per a traslladar-se a la ciutat, com desgraciadament passa massa sovint, i el segon els hem ensenyat, per mitjà d'exemples tècnics, la forma d'obtenir una més gran producció dels seus camps amb el mateix esforç actual.

No obstant, la Catalunya rural es despobla contínuament. Els pagesos abandonen els camps i es traslladen a les viles i ciutats, ço que produeix dos mals importants: el gran nombre d'obres sense feina i la manca de producció agrícola, que obliga a importar productes que podrien ésser obtinguts a la nostra terra.

L'emigració dels pagesos no és ben bé culpa d'ells. Ve de molt més lluny del que a primera vista sembla. El seu origen principal és el de la tala sense ordre ni concert dels boscos, i un altre també interessant és la manca de comunicacions que encareix considerablement el transport dels productes de la terra i, per tant, el seu preu al mercat superior a altres productes de llocs més ben situats els impossibilita de resistir la competència.

Dies passats—afegí—vaig visitar el Pla de la Calma, acompanyat de diversos tècnics per tal de portar a cap uns estudis referents a les condicions dels sòls. Doncs bé: poguérem veure unes 70 hectàries de terra de cultiu, completament abandonades, entre les quals hi havia vuit masies. Aquelles terres podrien produir cada any uns dos cents cinquanta quintars de patates de llavor, que es cotitza a molt bon preu, per hectària.

La causa de l'abandó? La manca de comunicacions. Així és que un dels treballs a portar a cap pel Consell d'Agricultura serà la construcció de carreteres i camins veïnals que evitin en part l'emigració dels agricultors.

Seguint el que us deia—continua—us haig de fer avinent que el gran diòs Pla de la Calma, en el que fa referència al terme de Tagamanent, ha quedat reduït a pertènyer a quatre propietaris que no poden trobar ni els masovers necessaris per al conreu de les seves terres.

I es construeixen les carreteres necessàries per tal d'acabar amb aquest estat de coses indefectiblement s'hi posarà remei. No ens hem, però, de fer il·lusions i hem de convenir en què Catalunya no es podrà bastar ella mateixa d'elements agrícoles; però és susceptible de produir molt més, puix que, tal com us deia anteriorment, mentre per una banda s'han intensificat els conreus de regadiu en sectors petits relativament, per l'altra la producció viti-vinícola ha disminuït sensiblement.

Les causes? Fou primer la filoxera, i després, com us deia abans, la desmesurada tala de boscos que ha causat que les terres, empezes pels al·lous d'aigües que cauen sense trobar la resistència natural dels arbres que han estat tallats i sense l'ajut de les seves arrels, abandonessin els seus llocs i deixessin els ceps gairebé descoberts completament.

—Està actualment en estudi un sis-

M. KAAS

líder del Centre Catòlic Alemany, una de les primeres figures de la darrera lluita electoral a Prússia

tema dit d'hibridació que consisteix en fer produir gairebé el doble als cereals. És un sistema moderníssim que, assajat en camps d'experimentació, ha donat bons resultats. S'ha proporcionat llavor a molts agricultors per tal que facin comparacions amb les que fins ara havien emprat, i, com sigui que no hi ha dubte que la collita que obtinguin serà notablement superada, s'intensificarà aquesta mena de cultiu i Catalunya haurà augmentat en poc temps un tant per cent importantíssim en la seva producció de cereals.

—En el referent a ramaderia s'han fet també molts estudis. Actualment el senyor Rossell i Vilà, que acaba de realitzar un viatge per Anglaterra i França, ha adquirit uns exemplars de raça porcina els quals, creuats amb la nostra, produirà unes més grans quantitats de matèries magres, que són les que més es cotitzen en els mercats, matèria de la qual n'està mancada en gran part la nostra producció massa pròdiga en greixos i canalades que es paguen molt menys que les magres.

El senyor Farreres i Duran, molt entès en les matèries que ens ocupen, ens ha donat dades i més dades referents a aquesta qüestió que malgrat el nostre desig no ens és possible publicar per la seva considerable extensió. Un altre dia ho farem.

—Per acabar—ens ha dit—us citaré un petit exemple que us donarà a comprendre fàcilment i en pocs mots quina és l'activitat d'aquest Departament.

Fa un parell de mesos que, en una de les comarques de Catalunya, succeí que una forta glaçada atacà les oliveres. En tenir-ne coneixement el senyor Macià, lliurà de seguida dos

Atracament d'un empleat

Els lladres es queden amb un pam de nas

Un atracament d'una rara audàcia, ha estat comès a París, contra un empleat de la Manufactura de Tabacs, en el moment en què anava a pagar 1.400.000 francs, a les oficines de les Contribucions indirectes del carrer Cloître Notre Dame.

L'empleat, va penetrar en el corredor que conduïx a les dites oficines a les tres de la tarda.

Al mateix moment d'entrar, va creuar-se amb un individu que sortia del corredor, i pocs segons més tard, un segon individu que va sorgir no se sap d'on, i va donar un violent cop de matraça al cap.

Sense perdre la serenitat, l'empleat, va llençar la cartera en la que hi portava els diners, al cap d'avall d'un altre corredor, i es va posar a cridar amb totes les seves forces, malgrat els terribles cops que el seu agressor li va donar. Finalment va veure perdut, aquest va desaparèixer, junt amb el còmplice que vigilava a l'entrada i desaparegueren dins d'un taxi que els esperava.

L'empleat, ha estat curat i transportat al comissariat de policia del barri, per a fer les declaracions necessàries. La cartera ha estat recollida per un empleat del despatx de contribucions i el seu contingut estava intacte.

La policia fa actives recerques per a trobar els atracadors.

Un regidor de Mulhouse mor a l'hospital i la seva dona es suïcida davant del cadàver

Mulhouse. — Ha mort a l'hospital d'Hasenrain, Mr. Francois Stehlin, regidor de l'Ajuntament de Mulhouse, des de l'any 1919. Al vespre, madame Stehlin, va pregar a les persones que es trobaven a la cambra mortuòria, de retirar-se, per tal de quedar-se ella sola amb el mort. Uns moments després, va sentir-se una detonació. Madame Stehlin s'havia suïcidat engegant-se una bala al cor.

tècnics que portaren a cap els estudis del cas, els quals han donat per resultat conèixer que els danys produïts per la glaçada de referència causaran una pèrdua en el transcurs dels primers deu anys de més de 200 milions. Actualment, els nostres tècnics porten a cap intensos estudis per tal de remeiar en el possible aquest important perjudici.

Un altre cas interessant és el que passa actualment a les oliveres. S'ha presentat una eruga que es menja les fulles d'aquells arbres i causa, naturalment, perjudicis de consideració. Doncs bé: ara els nostres tècnics, després de minuciosos estudis, han descobert una altra eruga que es menja la primitiva (la que ataca els arbres) i, en canvi, no és nociu per a les oliveres. És un cas curiós del qual se n'han fet nombroses proves amb un resultat sorprenent.

No volguérem cansar més el nostre interlocutor i ens acomiadàrem, tot agraïnt-li les precioses dades que ens havia facilitat.

EL TRIOMF DE LA RADIO

Quedaran suprimits els cablegrams?

Des d'algun temps ençà que als Estats Units es parla amb força insistència de la supressió dels cables submarins, que relliguen el nou continent amb el vell.

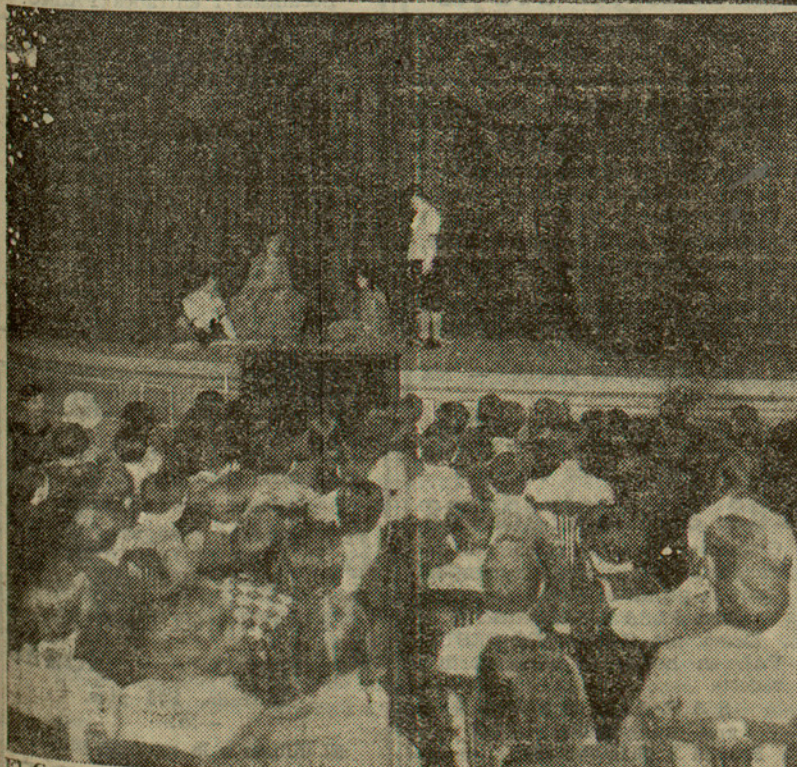
Els radiograms, reemplacen avantatjosament els cablegrams; és probable que a mida que els cables submarins existents deixin de funcionar, a causa de les avaries que constantment requereixen costoses reparacions, aquest servei acabarà per desaparèixer del tot.

La primera temptativa feta per a la col·locació d'un cable submarí, tingué lloc a l'any 1857.

Dos vaixells, el "Niagara" i l'"Agamenon", portaven cada un d'ells, la meitat del cable. Al mig de l'Atlàntic, es reuniren els dos trossos del cable, allunyant-se aleshores l'un vaixell de l'altre; l'un es dirigí cap a l'Irlanda i l'altre cap a Terra Nova, però després d'haver recorregut 500 milles, el cable es trencà.

L'operació fou començada pels mateixos vaixells, l'any 1858. Tot va anar molt bé. Es pogueren enviar missatges, però els materials eren dolents. Un dia, el servei es va interrompre.

Fou en 1866 que el primer cable veritablement utilitzable fou posat per un vaixell especial, el "Great Eastern", de 25.000 tones. Fou aquest mateix vaixell que col·locà el cable que relliga Brest, a Nova York.

El Centenari de Goethe als Grups Escolars de Barcelona. — Una escena d'"Eridon i Amina", representada dilluns per alumnes de la Universitat, al Grup Escolar "Mila i Fontanals"